

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 3 och 7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna ändras, så att i vissa bestämmelser stryks den prövningsrätt för statsrådet som för närvarande ingår i dem. Statsrådets prövningsrätt stryks i fråga om den nationella korrigeringsmekanismens redogörelsefas samt statsrådets offentliga ställningstagande med anledning av Statens revisionsverks tillsynsställningstagande om att lagen inte har efterlevts till den del som statsrådet inte instämmer i revisionsverkets slutsatser. I fortsättningen ska statsrådet alltid vara skyldigt att lämna en redogörelse och att ta offentlig ställning i de situationer som avses i lagen.

Europeiska kommissionen har utrett hur fördraget om en förstärkt ekonomisk union har verkställts i medlemsstaterna. Kommissionen har uppmanat Finland att ändra ovannämnda nationella bestämmelser om verkställigheten av fördraget. Genom de föreslagna ändringarna säkerställs att fördraget om en förstärkt ekonomisk union verkställs på behörigt sätt samt stöds även i övrigt skötseln av den regelbaserade finanspolitiken.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Europeiska unionsrätten	3
1.2 Lagstiftningen i Finland	5
1.3 Bedömning av nuläget	6
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
3.1 Ekonomiska konsekvenser	7
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	7
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
DETALJMOTIVERING	9
1 LAGFÖRSLAG	9
2 IKRAFTTRÄDANDE	9
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	9
LAGFÖRSLAG	10
Lag om ändring av 3 och 7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna	10
BILAGA	12
PARALLELLTEXT	12
Lag om ändring av 3 och 7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna	12

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Europeiska unionsrätten

Vid ingången av 2013 trädde fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, nedan *fördraget om en förstärkt ekonomisk union* eller *fördraget*, i kraft. Fördraget är ett internationellt fördrag som utnyttjar unionens institutionsstruktur och där Europeiska unionens samtliga medlemsstater med undantag av Förenade kungariket, Republiken Tjeckien och Kroatien är parter. De fördragsenliga skyldigheterna skulle införas i den nationella lagstiftningen i de medlemsstater som upprättat fördraget senast ett år efter det att fördraget trätt i kraft, det vill säga före utgången av 2013.

Leden i artikel 3.1 i fördraget om en förstärkt ekonomisk union innehåller krav som ska vara uppfyllda för att en fördragsslutande part ska anses ha efterlevt regeln om att de offentliga finanserna ska vara i balans. Enligt led b anses en fördragsslutande parts offentliga finanser vara i balans om det årliga strukturella saldot i den offentliga sektorns finanser överensstämmer med det landsspecifika medelfristiga målet enligt definitionen i den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten med ett nedre gränsvärde för det strukturella underskottet på 0,5 % av bruttonationalprodukten till marknadspriser. Enligt led d får i undantagsfall, när skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten till marknadspriser ligger väsentligt under 60 % och när risken i fråga om de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet är låg, det nedre gränsvärdet för det medelfristiga målet högst motsvara ett strukturellt underskott på 1,0 % av bruttonationalprodukten till marknadspriser. Genom att iakttäta det medelfristiga målet försöker man säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet eller en snabb anpassningsbana mot detta mål.

I artikel 3.1 e ingår bestämmelser om en korrigeringsmekanism. Om betydande avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot detta mål konstateras ska en korrigeringsmekanism utlösas automatiskt. Denna mekanism ska inbegripa den berörda fördragsslutande partens skyldighet att genomföra åtgärder för korrigering av avvikelserna under en fastställd tidsperiod.

Enligt artikel 3.2 ska de finanspolitiska regler som anges i artikel 3.1 få verkan i de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning genom bindande och permanenta bestämmelser, helst på konstitutionell nivå, eller på annat sätt som garanterar att reglerna fullt ut respekteras och efterlevs under hela den nationella budgetprocessen.

Enligt artikel 3.2 ska de fördragsslutande parterna på nationell nivå inrätta den korrigeringsmekanism som avses i artikel 3.1 e på grundval av gemensamma principer som ska föreslås av Europeiska kommissionen och som framför allt ska gälla de korrigerande åtgärdernas art, omfattning och tidsram, även under exceptionella omständigheter, samt vilken roll och vilket oberoende de institutioner ska ha som ansvarar för att på nationell nivå övervaka att de regler som anges i artikel 3.1 efterlevs. Korrigeringsmekanismen ska till fullo respektera de nationella parlamentens behörighet.

De principer för korrigeringsmekanismen som avses i artikel 3.2 ingår i kommissionens meddelande *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer* (COM(2012) 342 final; 20.6.2012), nedan *meddelandet*.

Princip 1 i meddelandet gäller rättslig status för korrigeringsmekanismen och stämmer överens med artikel 3.2 i fördraget om en förstärkt ekonomisk union.

Princip 2 i meddelandet gäller förenlighet med EU:s finanspolitiska ramar, alltså i praktiken stabilitets- och tillväxtpakten. De nationella korrigeringsmekanismerna ska nära grundas på koncepten och reglerna i den europeiska finanspolitiska ramen. Detta gäller särskilt begreppet ”betydande avvikelse” och definitionen av eventuella undantagsklausuler. Korrigeringen ska när det gäller storlek och tidsplan vara förenlig med eventuella rekommendationer till den berörda medlemsstaten inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten.

Enligt princip 3 i meddelandet ska aktivering av en korrigeringsmekanism ske i väldefinierade fall av en betydande avvikelse från det medelfristiga målet eller anpassningsplanen för att uppnå målet. Utlösningen av aktiveringen kan grundas på EU-kriterier eller landspecifika kriterier, under förutsättning att dessa uppfyller ovanstående villkor. Fördraget och meddelandet tillåter således nationell prövning beträffande vilken korrigeringsmekanism en fördragsslutande part tar i bruk.

Enligt princip 4 i meddelandet ska korrigeringens storlek och tidsplan omfattas av förutbestämda regler. Större avvikelser ska leda till större korrigeringar. Referenspunkten för korrigeringsmekanismen bör vara återställandet av det strukturella saldot på eller över det medelfristiga målet för de offentliga finanserna inom den planerade tidsfristen. När en korrigering inleds ska medlemsstaterna anta en korrigeringsplan som ska vara bindande under de budgetår som omfattas av korrigeringsperioden.

I princip 5 i meddelandet innehåller mera detaljerade principer för utformning av korrigeringsmekanismen.

Princip 6 gäller undantagsklausuler och den möjlighet som hänför sig till dem att temporärt upphäva en korrigeringsmekanism.

Princip 7 i meddelandet gäller roll och oberoende för det nationella organ som ska följa och övervaka att reglerna efterlevs. Oberoende organ eller organ med funktionell självständighet som agerar som övervakningsinstitutioner ska göra korrigeringsmekanismen mer trovärdig och transparent. Dessa institutioner skulle ha till uppgift att genomföra offentliga bedömningar av förekomsten av omständigheter som föranledde aktivering av en korrigeringsmekanism, huruvida korrigeringarna sker i enlighet med nationella bestämmelser och planer och huruvida det föreligger omständigheter som utlöser, förlänger eller upphäver undantagsklausuler. Enligt motiveringen och princip 7 i meddelandet ska de nationella bestämmelserna gälla organets roll, oberoende, rekryteringsförfaranden som grundas på erfarenhet och kompetens samt tillräckliga resurser och adekvat tillgång till information. De berörda medlemsstaternas ska vara skyldiga att efterleva dessa organs bedömningar, eller alternativt offentligt förklara varför de inte gör så (principen om att man måste förklara sig om en regel inte efterlevs). Enligt motiveringen till meddelandet säkerställs på detta vis att bedömningarna inte ignoreras, och samtidigt ifrågasätts inte de finanspolitiska myndigheternas beslutsrätt.

Rådets förordning (EG) nr 1466/1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken utgör kärnan i stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Förordningen har ändrats 2005 (rådets förordning (EG) nr 1055/2005) samt senast 2011 (rådets förordning (EG) nr 1175/2011) som en del av det så kallade sex pack-lagstiftningspaketet som gäller en tätare samordning av den ekonomiska politiken.

Enligt artikel 2a i avsnitt 1 A i förordningen ska varje medlemsstat ha ett differentierat medelfristigt mål för sina offentliga finanser. I artiklarna 3-6 i avsnitt 2 åläggs medlemsstaterna att med jämna mellanrum lämna rådet och kommissionen stabilitetsprogram samt bestäms i detalj om stabilitetsprogrammets innehåll och tidtabell och om den multilaterala övervakningen.

Rådet och kommissionen ska granska stabilitetsprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram.

Enligt artikel 6.2 i avsnitt 2 i förordningen ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten vid konstaterad betydande avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från anpassningsbanan för att uppnå det. Rådet ska inom en månad analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder och fastställa en tidsfrist på högst fem månader. Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist på högst fem månader som fastställts, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits.

1.2 Lagstiftningen i Finland

Fördraget om en förstärkt ekonomisk union har godkänts och de bestämmelser i det som hör till området för lagstiftningen har satts i kraft genom lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna (869/2012), nedan *den finanspolitiska lagen*. Lagen innehåller bestämmelser om bland annat uppställande av ett medelfristigt mål för det strukturella saldot, den korrigeringsmekanism som fördraget förutsätter och exceptionella omständigheter då korrigeringsmekanismen inte behöver tillämpas samt tillsyn över att lagen följs.

Bestämmelser om korrigeringsmekanismen ingår i 3 § i den finanspolitiska lagen. I enlighet med 1–3 mom. har den nationella korrigeringsmekanismen tre steg så att 2 och 3 mom. är kopplade till EU-förfarandena enligt den förebyggande delen av EU:s stabilitets- och tillväxtpakt. Paragrafens 1 mom. gäller den lägesbedömning som statsrådet gör på eget initiativ och åtgärderna enligt den.

I 2 mom. sägs att om rådet lämnar Finland en rekommendation om behövliga åtgärder enligt artikel 6.2 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, ska statsrådet göra en bedömning av huruvida det är motiverat att ge riksdagen en redogörelse i enlighet med 44 § i grundlagen. Redogörelsen är således beroende av statsrådets prövning. Redogörelsen ska innehålla en bedömning av hur stor avvikelsen i det strukturella saldot är i förhållande till det medelfristiga målet eller till anpassningsbanan mot detta mål samt en rapport om behövliga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att korrigera avvikelsen före utgången av det följande kalenderåret.

Däremot har statsrådet inte prövningsrätt i en situation enligt 3 mom., där rådet i ett beslut som meddelas efter en tidsfrist på högst fem månader har fastställt att Finland inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att korrigera en betydande avvikelse. I enlighet med 3 mom. är statsrådet då skyldigt att lämna riksdagen ett meddelande om korrigerande åtgärder utan ogrundat dröjsmål. Statsrådets meddelande är den nationella automatiska korrigeringsmekanism som avses i fördraget om en förstärkt ekonomisk unionen. Minimiinnehållet i meddelandet motsvarar vad som ovan sägs om redogörelsen.

I 7 § i den finanspolitiska lagen föreskrivs om Statens revisionsverks tillsyn. Enligt 1 mom. utövar Statens revisionsverk som en del av kontrollen av skötseln av statsfinanserna tillsyn över efterlevnaden av den finanspolitiska lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Enligt 2 mom. ska revisionsverket informera statsrådet om vilka slutsatser det dragit utifrån tillsynen och statsrådet kan ta offentligt ställning till slutsatserna. Enligt den gällande

lagen är statsrådets således inte skyldigt att ta offentlig ställning, även om revisionsverket anser att lagen inte har följts. I regeringens proposition med förslag till den finanspolitiska lagen (RP 155/2012 rd, s. 32) bedömdes att det inte är nödvändigt med ett separat offentligt ställningstagande, utan de konstitutionella förfarandena, såsom överlämnandet av statens bokslutsberättelse, ansågs i sista hand säkerställa att principen om att man måste förklara sig om en regel inte efterlevs blir genomförd.

1.3 Bedömning av nuläget

Europeiska kommissionen har i ett brev som skickades till finansministern den 19 maj 2016 ansett att de nationella bestämmelser som Finland antagit för att verkställa fördraget om en förstärkt ekonomisk unionen inte är oproblematiska till alla delar.

För det första fäster kommissionen uppmärksamhet vid den rätta tidpunkten för automatisk utlösning av korrigeringsmekanismen i enlighet med artikel 3.1 e i fördraget. Enligt kommissionens brev ges redogörelsen enligt 3 § 2 mom. i finanspolitiska lagen inte automatiskt även om rådet i en sådan situation som avses i bestämmelsen redan upptäckt en betydande avvikelse och rekommenderat Finland att vidta nödvändiga åtgärder. Den automatik som fördraget förutsätter gäller enligt kommissionen för närvarande endast statsrådets meddelande enligt 3 § 3 mom. i lagen. Meddelandet hänför sig dock till ett senare steg i EU-förfarandet, där rådet efter en tidsfrist har konstaterat att Finland inte har vidtagit åtgärder för att korrigera en betydande avvikelse. Enligt kommissionens brev är det möjligt att avhjälpa den brist som hänför sig till den rätta tidpunkten för automatisk utlösning av korrigeringsmekanismen genom att i 3 § 2 mom. stryka statsrådets prövningsrätt beträffande redogörelsen. Bestämmelsen behöver inte ändras på något annat sätt. I och med ändringen är statsrådet alltid skyldigt att ge riksdagen en redogörelse enligt 44 § i grundlagen redan när rådet har konstaterat att det rör sig om en betydande avvikelse och antagit en rekommendation om nödvändiga åtgärder.

För det andra fäster kommissionen i sitt brev uppmärksamhet vid tillsynen över tillämpningen av fördraget om en förstärkt ekonomisk unionen och särskilt vid rollen och oberoendet för det nationella organ som ansvarar för tillsynen. I brevet konstateras de eventuella brister som hänför sig till den oberoende rollen för Statens revisionsverks finanspolitiska tillsynsfunktion. Enligt kommissionen förefaller det som om de rättsliga bestämmelserna, såsom Statens revisionsverks arbetsordning, inte stöder funktionell självständig för den finanspolitiska tillsynsfunktionen inom revisionsverket. I brevet fästs särskild uppmärksamhet vid revisionsverkets interna organisation och beslutsförfaranden i tillsynsärenden som hänför sig till fördraget om en förstärkt ekonomisk union samt den finanspolitiska tillsynsfunktionens resurser och tjänstemännens behörighetskrav. Med anledning av kommissionens brev ändrades Statens revisionsverks arbetsordning den 28 juni 2016 och ändringen trädde i kraft den 1 juli 2016.

För det tredje påpekar kommissionen i sitt brev att i 7 § 2 mom. i den finanspolitiska lagen åläggs statsrådet inte att reagera på ställningstaganden som revisionsverket gjort på grund av sin tillsyn ens när revisionsverkets ställningstagande gäller underlåtenhet att efterleva lagen. Kommissionen fäster uppmärksamhet vid principen om att man måste förklara sig om en regel inte efterlevs, enligt vilken en medlemsstat är skyldig att efterleva övervakningsinstitutionens bedömningar, eller alternativt offentligt förklara varför de inte gör så.

Av kommissionens iakttagelser bedöms den första och den tredje förutsatta ändringar i lagstiftningen. Kommissionen utarbetar som bäst en rapport om nationella bestämmelser som medlemsstaterna har utfärdat för att verkställa skyldigheterna i fördraget. Kommissionen torde i sin rapport för Finlands del fästa uppmärksamhet vid samma bestämmelser som den har bedömt vara bristfälliga och som nämns i kommissionens brev av den 19 maj 2016 till finansministern.

I sista hand är det EU-domstolen som ska bedöma om Finland har införlivat en automatisk korrigeringsmekanism i sin nationella lagstiftning på det sätt som artikel 3.2 i fördraget om en förstärkt ekonomisk union förutsätter. I enlighet med artikel 8 kan kommissionen i det första skedet, efter att ha hört den berörda medlemsstaten, i sin rapport dra slutsatsen att medlemsstaten inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 3.2. Därefter kan en annan medlemsstat som är fördragsslutande part väcka talan i ärendet vid Europeiska unionens domstol. En annan medlemsstat har rätt att väcka talan vid EU-domstolen även oberoende av kommissionens rapport. I båda fallen ska EU-domstolens dom vara bindande för parterna i förfarandet, vilka ska vidta de åtgärder som krävs för att följa domen inom en tidsfrist som ska fastställas av domstolen. Det exceptionella förfarandet för att väcka åtal beror på att fördraget om en förstärkt ekonomisk union formellt juridiskt är ett internationellt fördrag, inte en EU-akt.

Till fördraget om en förstärkt ekonomisk union har fogats ett protokoll om tillämpningen av artikel 8. I protokollet har parterna bland annat förbundit sig att väcka åtal vid EU-domstolen inom tre månader efter det att kommissionen i sin rapport konstaterat att en fördragsslutande part inte har fullgjort sin skyldighet enligt fördraget att ändra den nationella lagstiftningen.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målsättningen med propositionen är att ändra den finanspolitiska lagen för att säkerställa att fördraget om en förstärkt ekonomisk union verkställs korrekt.

I 3 § 2 mom. stryks statsrådets prövningsrätt när det gäller att lämna en redogörelse. I fortsättningen ska statsrådet alltid vara skyldigt att lämna en redogörelse i en sådan situation som avses i lagen.

I 7 § 2 mom. stryks statsrådets prövningsrätt i en situation där statsrådet inte instämmer i ett eventuellt negativt ställningstagande från Statens revisionsverk beträffande tillsynen över efterlevnaden. Den föreslagna ändringen genomför principen om att man måste förklara sig om en regel inte efterlevs enligt princip 7 i kommissionens meddelande.

De föreslagna ändringarna stöder skötseln av den regelbaserade finanspolitiken. Statsrådet ska vara skyldigt att ingripa i en betydande avvikelse i anslutning till uppnåendet av det medelfristiga strukturella saldoto i ett tidigare skede än enligt den gällande lagen. Statsrådet ska dessutom vara skyldigt att ta offentlig ställning om Statens revisionsverk anser att lagen inte har efterlevts och om statsrådet inte instämmer i denna slutsats.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har inga omedelbara ekonomiska konsekvenser.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har konsekvenser för statsrådets verksamhet. Genom propositionen stryks statsrådets prövningsrätt när det gäller att lämna en redogörelse i den situation som avses i lagen liksom prövningsrätten beträffande statsrådets offentliga ställningstagande i den situation som avses i lagen. I den förstnämnda situationen tidigarelägger statsrådets skyldighet att lämna en redogörelse den automatiska korrigeringsmekanismen med några månader, då statsrådet med anledning av en betydande avvikelse som rådet konstaterat och rådets rekommendationer är skyldigt att ange med vilka lagstiftnings- och andra åtgärder avvikelsen korrigeras under följande finansår.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

3 §. *Korrigeringsmekanism.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att det mittersta av de tre stegen i den nationella korrigeringsmekanismen, statsrådets redogörelse till riksdagen, blir automatiskt på det sätt som princip 3 i kommissionens meddelande i anslutning till fördraget om en förstärkt ekonomisk union förutsätter. För att korrigeringsmekanismen ska utlösas automatiskt vid rätt tidpunkt stryks i bestämmelsen statsrådets prövningsrätt när det gäller redogörelsen. I fortsättningen ska statsrådet vara skyldigt att lämna redogörelsen i sådan en situation som avses i bestämmelsen. Tidigareläggningen av utlösningen av den automatiska korrigeringsmekanismen bidrar till att en betydande avvikelse korrigeras och att en återgång till det medelfristiga målet sker utan dröjsmål.

Den automatiska korrigeringsmekanismen enligt fördraget har i fortsättningen två steg till följd av ändringen. Det första steget ska vara statsrådets redogörelse, beträffande vilken prövningsrätten stryks, och det andra steget ska vara statsrådets meddelande, som enligt 3 mom. ska lämnas till riksdagen utan ogrundat dröjsmål.

7 §. *Tillsyn över att lagen följs.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att statsrådet åläggs att separat ta offentlig ställning till den del som statsrådet inte instämmer i ett tillsynsställningstagande från Statens revisionsverk enligt vilket denna lag inte har efterlevts. Enligt princip 7 i kommissionens meddelande är medlemsstaterna skyldiga att följa övervakningsinstitutionernas råd eller alternativt förklara offentligt varför de väljer att inte följa dem (principen om att man måste förklara sig om en regel inte efterlevs).

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I princip har lagstadgade skyldigheter att lämna redogörelser och meddelanden betraktats som problematiska ur grundlagssynvinkel. När grundlagsutskottet behandlade regeringens proposition 155/2012 rd om godkännande av fördraget om en förstärkt ekonomisk union och sätande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen (den s.k. finanspolitiska lagen) ansåg utskottet att det inte utgör något problem med avseende på grundlagen att statsrådets redogörelse- och meddelandeförfarande används som nationell korrigeringsmekanism enligt fördraget (GrUU 37/2012 rd). Statsrådets redogörelse och meddelande till riksdagen kan utgöra delfaktorer i korrigeringsmekanismen. Inga ändringar föreslås i denna grundläggande utgångspunkt, utan endast att den automatiska utlösningen av korrigeringsmekanismen tidigareläggs genom att det blir obligatoriskt att lämna en redogörelse i den situation som avses i 3 § 2 mom. i lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan anser regeringen att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 3 och 7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna (869/2012) 3 § 2 mom. och 7 § 2 mom. som följer:

3 §

Korrigeringsmekanism

Om rådet lämnar Finland en rekommendation om behövliga åtgärder enligt artikel 6.2 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, ska statsrådet ge riksdagen en redogörelse i enlighet med 44 § i grundlagen. Redogörelsen ska innehålla en bedömning av hur stor avvikelsen i det strukturella saldot är i förhållande till det medelfristiga målet eller till anpassningsbanan mot detta mål samt en rapport om behövliga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att korrigera avvikelsen före utgången av det följande kalenderåret.

7 §

Tillsyn över att lagen följs

Revisionsverket ska informera statsrådet om vilka slutsatser det dragit utifrån tillsynen. Till den del som statsrådet inte omfattar revisionsverkets slutsatser enligt vilka denna lag inte iakttagits ska det ta offentlig ställning till slutsatserna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 10 november 2016

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Finansminister Petteri Orpo

Lag

om ändring av 3 och 7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen och om tillämpning av fördraget samt om kraven på de fleråriga ramarna för de offentliga finanserna (869/2012) 3 § 2 mom. och 7 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Korrigeringsmekanism

Om rådet lämnar Finland en rekommendation om behövliga åtgärder enligt artikel 6.2 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, ska statsrådet *göra en bedömning av huruvida det är motiverat att* ge riksdagen en redogörelse i enlighet med 44 § i grundlagen. Redogörelsen ska innehålla en bedömning av hur stor avvikelsen i det strukturella saldot är i förhållande till det medelfristiga målet eller till anpassningsbanan mot detta mål samt en rapport om behövliga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att korrigera avvikelsen före utgången av det följande kalenderåret.

7 §

Tillsyn över att lagen följs

Revisionsverket ska informera statsrådet

3 §

Korrigeringsmekanism

Om rådet lämnar Finland en rekommendation om behövliga åtgärder enligt artikel 6.2 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, ska statsrådet ge riksdagen en redogörelse i enlighet med 44 § i grundlagen. Redogörelsen ska innehålla en bedömning av hur stor avvikelsen i det strukturella saldot är i förhållande till det medelfristiga målet eller till anpassningsbanan mot detta mål samt en rapport om behövliga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att korrigera avvikelsen före utgången av det följande kalenderåret.

7 §

Tillsyn över att lagen följs

Revisionsverket ska informera statsrådet

RP 236/2016 rd

Gällande lydelse

om vilka slutsatser det dragit utifrån tillsynen. Statsrådet tar vid behov offentlig ställning till slutsatserna.

Föreslagen lydelse

om vilka slutsatser det dragit utifrån tillsynen. *Till den del som statsrådet inte omfattar revisionsverkets slutsatser enligt vilka denna lag inte iakttagits ska det ta offentlig ställning till slutsatserna.*

Denna lag träder i kraft den 20 .